

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רת"ק 10-25-43340 מכון שלום הרטמן – ישראל (חל"צ) נ' יעל ויילר ישראל

17.12.2025

לפני כבוד השופטת תמר בר-אשר

מכון שלום הרטמן – ישראל (חל"צ)

המבקש

נגד

יעל ויילר ישראל

המשיבה

באי-כוח המבקש : עו"ד דניאל אלון, עו"ד הילאל אגבאריה
המשיבה – בעצמה

פסק דין

1 בקשת רשות הערעור הנדונה הוגשה בעניין פסק-דין של בית המשפט לתביעות קטנות בבית-שמש
2 (כבוד הרשמת הבכירה אביגיל ון-קרפלד) בת"ק 68173-01-25 מיום 25.9.2025. בפסק הדין
3 התקבלה תביעת המשיבה נגד המבקשת בחלקה ונקבע כי המבקש הפר זכויות יוצרים של המשיבה
4 ולפיכך חויב לשלם לה פיצוי בסך 8,000 ₪. לחלופין התבקשה רשות ערעור על החלטה מיום
5 14.3.2025, שלא קיבלה את בקשת המבקש להעברת ההליך לדיון בסדר דין רגיל.

6
7 מהטעמים שיובאו להלן, נמצא כי יש לקבל את הבקשה ולבטל את פסק-דין של בית המשפט קמא.

8

9

רקע ועיקרי העובדות

10

11 2. המבקש, מרכז פלורליסטי למחקר, הגות וחינוך יהודי מפעיל את "תכנית בארי", אשר בין
12 השאר מציעה מערכי שיעור למורים. במסגרת הצעה למערך שיעור לתלמידי החינוך הממלכתי
13 שהועלתה לאתר של המבקש ביום 14.2.2018 לקראת חג פורים תשע"ח, שכותרתה "מתנות
14 לאביונים", נכללה תמונה שכללה מקטע מתוך תמונה של קופת צדקה.

15

16 המשיבה היא צלמת אומנותית, ציירת, משוררת והיסטוריונית. על-פי הנטען, היא זו שצילמה את
17 התמונה המלאה שבה נראית קופת צדקה קבועה בקיר שנטען כי צולמה ברובע היהודי בעיר
18 העתיקה בירושלים. בתמונה המלאה נראית קופת צדקה בצורת ריבוע הקבועה בקיר אבן, בקופה
19 ישנו אשנב להכנסת כספי הצדקה ומתחתיו מעין שלט שעליו נכתב בעברית ובאנגלית "צדקה" (להלן
20 – **התמונה**). מקטע התמונה שפורסם באתר של המבקש כלל רק את המקטע הכולל את האשנב ואת
21 השלט ומשני צדיו נראה חיבור הקופה אל קיר האבן.

22

23 3. על-פי טענותיה של המשיבה, מעת לעת היא מעלה תמונות שהיא מצלמת אל מספר אתרים
ובהם גם אתר ויקישיתוף (Wikimedia Commons), המפרסם תמונות לשימוש חופשי (ללא

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רת"ק 25-10-43340 מכון שלום הרטמן – ישראל (חל"צ) נ' יעל וילר ישראל

1 תשלום). על-פי תנאי האתר המפורסמים בו באופן בולט, הציבור רשאי להשתמש בתמונות
2 המתפרסמות בו בכפוף למתן מִזְכָּה (קְרִדִּיט) ליוצר. על-פי טענותיה של המשיבה, את התמונות
3 שהיא מצלמת ומעלה לאתר ויקישיתוף, היא מעלה תוך שימוש במספר רב של שמות משתמש (user)
4 ובהם גם שם המשתמש "JHistory" ושם המשתמש "יעל י".

5
6 המשיבה טענה כי ביום 8.12.2015 היא העלתה את התמונה הנדונה אל אתר ויקישיתוף תחת שם
7 המשתמש JHistory והיא בחרה לתמונה את השם "קופת צדקה, הרובע היהודי בירושלים". כמו
8 כן, היא בחרה לתמונה סוג רישיון, המכונה CC-BY-SA 4.0 (Creative Commons Attribution-Share Alike 4.0), שמשמעותו היא כי על מי שמפרסם את התמונה לצרף מזכָּה של שם היוצר
9 (הצלם) כפי שהוא מופיע בדף פרסום התמונה. בנסיבות הנדונות וכאמור, יוצר התמונה מופיע בשם
10 "JHistory".

11
12
13 אין מחלוקת על כך שמקטע התמונה שפורסם באתר של המבקש לא כלל את שם היוצר (JHistory).
14 לפיכך ולאחר שחרף פניית המשיבה אל המבקש, הוא לא נענה לדרישתה לפצות אותה על פרסום
15 התמונה, הוגשה ביום 26.1.2025 תביעתה אל בית המשפט לתביעות קטנות בבית שמש, אשר
16 הועמדה על סך 38,900 ₪ (הסכום המרבי שניתן היה לתבוע בבית המשפט לתביעות קטנות במועד
17 הגשת התביעה).

18
19 הפיצוי האמור נתבע ללא צורך בהוכחת נזק בשל ההפרה הנטענת של זכויות היוצרים של המשיבה
20 בתמונה. נטען כי פרסום התמונה בלי לציין את זהות היוצר היא בגדר הפרה של זכותה הכלכלית
21 וזכותה המוסרית של המשיבה בתמונה וכן נטען כי הפרסום נעשה תוך הפרת רישיון הצילום באתר
22 ויקישיתוף ותוך פגיעה בשלמות היצירה, בשל כך שהפרסום כלל מקטע של התמונה. לפיכך נטען כי
23 המשיבה זכאית לפיצוי בשל כך, בשל עשיית עושר ולא במשפט ובשל עוגמת הנפש שנגרמה לה.

24
25 4. בכתב ההגנה טען המבקש כי התמונה אמנם נלקחה מאתר ויקישיתוף וכי נטען כי תחת
26 לתמונה לצד פרטי היוצר (Author) הופיע הקישור JHistory. הקשה על קישור זה הובילה לדף
27 המשתמש הנושא שם זה שבו נכתב בין השאר, כי מדובר במשתמש שנחשד כי מדובר ב"בובת גרב"
28 (sockpuppet), כלומר, עגה המתארת דמות פיקטיבית) בשם "יעל י". הקשה על הקישור "יעל י"
29 הובילה למידע נוסף, אשר לא כלל את שמה של המשיבה. חלף זאת נאמר כי המשתמש האמור נחסם
30 בשנת 2016 לאחר שנחשד כמשתמש פיקטיבי של משתמש אחר (יעל י), המשתמש באתר שימוש
31 לרעה בכך שהוא משתמש בחשבונות רבים. כך נאמר שם בהודעת האתר:

32
33 "Consistent with the Terms of Use, יעל י has been banned by the
34 Wikimedia Foundation from editing Wikimedia sites.
35 ...

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רת"ק 25-10-43340 מכון שלום הרטמן – ישראל (חל"צ) נ' יעל וילר ישראל

1 It is suspected or confirmed that this user has been abusing multiple
2 accounts.

3 Category: Sock puppets of יעל י.
4

5 המבקש טען אפוא, כי המשיבה כשלה בהוכחת טענתה כי היא היוצרת של התמונה; התמונה מוצגת
6 באתר ויקישיתוף בזהות בדויה שהועלתה תחת זהות פיקטיבית, כך שאין כל דרך סבירה לקשור
7 בין יוצר התמונה לבין המשיבה; תביעת המשיבה הוגשה בחוסר תום-לב קיצוני, חרף דחייתה של
8 תביעה כמעט זהה שהיא הגישה אל בית משפט השלום בירושלים, שבגדרה עלו אותן טענות, בפסק-
9 דינו של כבוד השופט מוחמד חאג' יחיא בת"א (שלום ירושלים) 11222-03-23 יעל וילר ישראל נ'
10 דוד אסף (18.7.2024) (להלן – עניין אסף); במסגרת מספר תביעות רב שהגישה המשיבה נגד יזמי
11 ויקישיתוף שהדיון בהן אוחד, הושג הסכם פשרה שעל-פיו המשיבה התחייבה "שלא תגיש תביעות
12 כלשהן כנגד כל אדם שהוא... שהקשר הוא מיזם ויקי כלשהו" ולפיכך נטען, כי המשיבה מנועה
13 מהגשת התביעה; התמונה הנדונה היא תמונה גנרית שלא הושקע בצילומה כל מאמץ או יצירתיות
14 מיוחדת ואין בה דבר המייחד אותה מתמונה שכל אחד יכול לצלם גם באמצעות הטלפון שלו;
15 השימוש בתמונה אינו מזכה את המשיבה בפיצוי כלשהו, בוודאי לא בפיצוי ללא הוכחת נזק ועל
16 אחת כמה וכמה שלא בסכום המופרז שהיא דרשה בפנייתה (סך 80,000 ₪) או בסכום הנתבע.

פסק-דין של בית המשפט קמא

18
19
20 5. הדיון בבית המשפט קמא התקיים ביום 25.9.2025 ועוד באותו יום ניתן פסק הדין
21 שכאמור, קיבל את התביעה בחלקה וחייב את המבקש לשלם למשיבה סך 8,000 ₪.

22
23 בפסק הדין התקבלה טענת המשיבה כי התמונה עונה על דרישת המקוריות והיצירתיות ולפיכך היא
24 בגדר יצירה מוגנת שהמשיבה היא בעלת זכויות היוצרים עליה וכן התקבלה טענתה כי השקיעה
25 "עמל מסוים" בצילום התמונה. כן התקבלה טענתה כי המבקש פגע בזכויותיה בשל אי עמידה
26 בתנאי הרישיון והשימוש שפורסמו באתר ויקישיתוף ובשל כך שלא פורסמו מִזְכָּה וקישור לצד
27 התמונה. נקבע כי היה על המבקש לפרסם את שם המשתמש JHistory ולצרף קישור.

28
29 עוד קבע בית המשפט קמא, כי למשיבה קמה חזקה על-פי סעיף 64(1) בחוק זכות יוצרים, תשס"ח-
30 2007 (להלן – חוק זכות יוצרים או החוק). מנגד גם נקבע, כי המשיב צודק כי החזקה נסתרה לנוכח
31 הודעת ויקישיתוף כי משתמש זה (JHistory) הוא "בובת גרב" (כלומר, משתמש פיקטיבי). עם זאת,
32 בית המשפט הוסיף כי מכלל הראיות, שוכנע כי המשיבה היא זו שצילמה את התמונה וכי הדבר
33 עלה באמצעות בדיקת view history (הצג היסטוריה) מיום 19.12.2015 של דף התמונה באתר
34 ויקישיתוף, המצביע על הקשר בין המשיבה לבין המשתמש. בעניין זה הוסיף בית המשפט כי אין
35 חובה לפרסם תמונה בשמו האמתי של המצלם וכי בעת פרסום התמונה בשנת 2018 לא הייתה כל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רת"ק 25-10-43340 מכון שלום הרטמן – ישראל (חל"צ) נ' יעל וילר ישראל

מניעה שיינתן מִזְכָּה לשם היוצר JHistory. המבקש לא עשה כן ולפיכך נקבע כי הפר את זכויות היוצרים של המשיבה.

בית המשפט קמא הוסיף כי לא נדרשת הכרעה בשאלה אם בשקידה סבירה ניתן היה לאתר את המשיבה או שלא ניתן היה לאתרה ללא בחינה של כלל הגרסאות המופיעות בוויקישיתוף.

6. עוד נקבע בפסק דינו של בית המשפט קמא, כי השימוש בתמונה למטרת הוראה וחינוך היה שימוש הוגן, כמשמעותו בסעיף 19 בחוק. לפיכך הדבר פוטר מחיוב בתשלום פיצוי בשל פגיעה בזכויות כלכליות, אך אינו פוטר מפגיעה בזכות המוסרית של היוצר ובפרט, זכות הייחוס והזכות שלא לפגום בשלמות היצירה. שכן הזכות לשלמות היצירה עומדת ליוצר אפילו יצר בעילום שם או בשם בדוי. נקבע אם כן, כי אסור היה למבקש לשנות את הצילום תוך הצגת מקטע שלו, כפי שנעשה.

טענת המבקש כי המשיבה מנועה מהגשת תביעה לנוכח הסכם הפרשה שהוזכר בטענות המבקש נדחתה משלושה טעמים: היעדר הוכחה כי הסכם הפרשה אושר בפסק-דין; הסכם הפרשה עוסק בתביעות לשון הרע ובתביעות נגד צדדים שלישיים ונגד "אדם", בעוד שהמבקש הוא תאגיד; ההסכם הוא לטובת Wikimedia Foundation וכל גוף או אדם המשתתף בניהולם.

7. לנוכח כל האמור נקבע כי בהתאם לתנאי הרישיון היה על המבקש לתת מִזְכָּה למשתמש JHistory ולצרף קישור ואף נאסר עליו לשנות את התמונה. אף נקבע כי זה המקרה השלישי שבו המשיבה פנתה אל המבקש בעניין הפרת זכויותיה וכי אין רלוונטיות לכך שהמבקש לא ידע או לא יכול היה לדעת מי צילם את התמונה, מאחר שכאמור, היה עליו לציין את שם המשתמש. כמו כן נקבע כי הפרסום כלל הודעה בדבר זכויות יוצרים על הפרסום, אף שנכללה בו גם התמונה, בלי שהוחרגה. לפיכך סכום הפיצוי נקבע בהתחשב במשקל שניתן להיקף ההפרה, לחומרתה, למאפייני פעילות המבקש ולתום לבו וכן לכך שהתמונה הוסרה מיד לאחר פניית המשיבה אל המבקש.

בקשת רשות הערעור ותשובת המשיבה

8. בבקשת רשות הערעור אשר נסמכה במידה רבה על קביעותיו של בית המשפט בעניין אסף, נטען כי לא היה מקום להחלת החזקה הקבועה בסעיף 64(1) בחוק, מאחר שהחזקה בדבר זהות יוצר היצירה אמנם חלה "גם לעניין שמו הבדוי של אדם" אך זאת, "בלבד שזהותו של בעל השם הבדוי ידועה בציבור". כך בעוד שבנסיבות הנדונות לא הוכח כי השם JHistory ידוע בציבור כשמה הבדוי של המשיבה. לעומת זאת הוכח כי מאחורי שם משתמש זה עומד הכינוי "יעל י" ולצדו עוד כינויים רבים וכי על-פי ויקישיתוף, דובר בשם או ערך בדוי שאינו מוכר ואינו מזוהה.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רת"ק 25-10-43340 מכון שלום הרטמן – ישראל (חל"צ) נ' יעל וילר ישראל

1 כן נטען, כי המשיבה לא הציגה ראיות קבילות כדי להוכיח כי היא זו שצילמה את התמונה וכי הצגת
2 המידע שהוצג בדיון באמצעות View History בעמוד של JHistory באמצעות הטלפון של המשיבה
3 אינו יכול לשמש ראיה. כך מהטעם שלעומת ראיה זו, נציג המבקשת העיד כי ההקשה על הקישור
4 האמור מוביל אל כ-30-40 קישורים באופן שלא מאפשר לדעת איזה מהם רלוונטי וכי אף המשיבה
5 התקשתה במציאת הקישור הנכון. גם בעניין זה הפנה המבקש לקביעת בית המשפט בעניין **אסף**,
6 שלפיה אין כל קישור או ראיה המצביעים על קשר בין המשיבה לבין התמונה.

7
8 המבקש חזר והפנה אל הסכם הפשרה שהוזכר שעל-פיו לטענתו, המשיבה מנועה מהגשת תביעות
9 שעניינן פרסומים באתרי מיזם "**ויקי**". בין השאר נטען, כי אין יסוד לקביעת בית המשפט קמא כי
10 ההסכם עסק רק בתביעות לשון הרע ואף לא לקביעתו כי המונח "**אדם**" בהסכם לא כולל תאגיד.

11
12 עוד נטען כי בכל מקרה לא היה מקום לפסיקת פיצויים בסך 8,000 ₪. לעניין זה הפנה המבקש אל
13 שורה של פסקי דין בעניין תביעות שהמשיבה עצמה הגישה שבהם סכומי הפיצויים שנפסקו היו
14 נמוכים באופן. עוד נטען, כי בית המשפט לא נתן משקל לשורה של שיקולים ובהם, תום-לבו של
15 המבקש; הסרת התמונה ביוזמתו מיד לאחר פניית המשיבה; פעילותו החינוכית הנעשית ללא כוונת
16 רווח; העובדה שדובר בפרסום שנעשה כשבע שנים קודם להגשת התביעה.

17
18 לבסוף נטען כי בית המשפט קמא שגה בהחלטתו שלא להעביר את הדיון מתביעה קטנה להליך רגיל.

19
20 9. בתשובתה חזרה המשיבה על כל הטענות שהעלתה בבית המשפט קמא, וכן טענה כי
21 הנסיבות הנדונות אינן נמנות עם המקרים החריגים המצדיקים מתן רשות ערעור על פסק-דין של
22 בית המשפט לתביעות קטנות. כמו כן נטען, כי טענות רבות של המבקשת אינן נכונות. כך בין השאר,
23 העלתה טענות בעניין פעילותו של המבקש ובעניין השאלה אם פעילותו נועדה להפקת רווחים. בכל
24 הנוגע לטענות אלו נקדים ונאמר, כי בניגוד לדיון, המשיבה צירפה מסמכים שלא הוגשו בבית המשפט
25 קמא ואף העלתה טענות חדשות שלא נטענו. לא רק שנכונותן מוטלת בספק, אלא שלא ניתן להוסיף
26 ראיות וטענות בשלב הערעור ולפיכך ראיתי לנכון להתעלם מכל אלו.

27
28 בכל הנוגע להסכם הפשרה בהליך האחר שאליו הפנה המבקש, המשיבה טענה כי ההסכם בוטל, אך
29 לא צורף כל מסמך בעניין זה. כמו כן הוזכרו הליכים משפטיים שונים שהמשיב נקט, אך הקשר
30 שלהם אל ההליך הנדון אינו ברור. המשיבה אף תקפה את פסק הדין בעניין **אסף**, אף שלא הבהירה
31 מדוע לשיטתה מדובר בפסק-דין שגוי ואף לא הבהירה על שום מה בחרה שלא לערער עליו. זאת
32 חרף העובדה שנראה כי מדובר במי שמצויה בהליכים משפטיים ואף נוקטת הליכים רבים (ראו בין
33 השאר, את פירוט ההליכים בפסקה 24 בבקשת רשות הערעור).

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רת"ק 25-10-43340 מכון שלום הרטמן – ישראל (חל"צ) נ' יעל וילר ישראל

דין והכרעה

10. עיינתי בתיק בית המשפט קמא ובכלל זה בכתבי הטענות הארוכים והמפורטים של שני הצדדים ובכל נספחיהם, בפרוטוקול הדיון ובפסק-דינו וכן עיינתי בבקשת רשות הערעור, בתשובת המשיבה ובנספחיה. לאחר עיון זה נמצא כי יש לדון בבקשה כאילו ניתנה רשות ערעור והוגש ערעור לפי הרשות שניתנה, נמצא כי ניתן לדון בערעור על יסוד החומר בכתב שלפניי (על-פי תקנה 149(2)(ב) ותקנה 138(א)(5) בתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018), וכן נמצא כי יש לקבל את הערעור.

נקדים ונאמר, כי לאחר עיון בפסק-דינו של כבוד השופט מוחמד חאג' יחיא בעניין **אסף**, אשר דחה את תביעת המשיבה באותו עניין, נמצא כי מדובר בנסיבות כמעט זהות, לנסיבות הנדונות. אני סבורה כי מסקנותיו נכונות וכי מאותם טעמים שהביאו לדחיית תביעת המשיבה באותו עניין, היה על בית המשפט קמא לדחות גם את תביעתה הנדונה. בדומה, גם הערת בית המשפט בעניין **אסף** לגבי סכום הפיצוי שהיה מקום לפסוק אילו התביעה התקבלה, נכונה גם לנסיבות הנדונות.

11. אף שהמבקש העלה טענות בעניין השאלה אם התמונה הנדונה היא בגדר יצירה הנהנית מהגנת החוק (על-פי סעיף 4 בחוק), נראה כי אין מקום להתערב בקביעת בית המשפט קמא בעניין שאלה זו. אף נראה כי לא הייתה מחלוקת של ממש בעניין קביעת בית המשפט קמא, כי השימוש שנעשה בתמונה היה שימוש הוגן (כמשמעותו בסעיף 19 בחוק).

המחלוקת נוגעת אפוא, לשאלה אם עלה בידי המשיבה לבסס את טענתה כי היא היוצרת של התמונה וכן לשאלה אם פרסום התמונה באתר של המבקש היה בגדר שימוש מותר או שהיה בפרסום משום פגיעה בזכות המוסרית של המשיבה בתמונה. כמו כן, אף שהמסקנה היא כי המשיבה אינה זכאית לפיצוי, נמצא כי בכל מקרה לא היה מקום לפסיקת פיצוי בסכום שנפסק.

12. בדומה למסקנת בית המשפט בעניין **אסף** (שם, פסקאות 17-22), אף בנסיבות הנדונות לא הניחה המשיבה תשתית ראייתית מספיקה כדי לבסס את טענתה כי היא זו שצילמה את התמונה וכי היא בעלת זכויות היוצרים בה. אולם אפילו לא התערבנו בקביעה זו של בית המשפט קמא, הרי שמאותם טעמים שנקבעו בעניין **אסף**, המסקנה המתבקשת מכלל הראיות היא כי המבקש לא יכול היה לדעת, אף לא לאחר שקידה סבירה, כי המשיבה היא זו שצילמה את התמונה. ממילא לא היה מקום למתן מִזְכָּה לזהות בדויה, שזהות בעליה אינה ידועה בציבור.

כמתואר בהרחבה לעיל, שמה של המשיבה לא מופיע בשום מקום ובשום קישור (link) הקשור אל התמונה ומכל מקום, המשיבה לא הראתה אחרת. שמו של היוצר המצוין סמוך לתמונה מפנה אל השם או הערך "JHistory", שהקשה עליו לכל היותר מפנה אל השם או הערך "יעל". בדיקת הדף של ערך זה מעלה, כמתואר לעיל, כי מדובר בשם משתמש חסום, בשל כך שנחשד כי מדובר במשתמש בדוי, אשר בעגה נהוג לכנותו כפי שכונה שם – **Sock Puppet** ("בובת גרב") של הערך

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רת"ק 25-10-43340 מכון שלום הרטמן – ישראל (חל"צ) נ' יעל ויילר ישראל

1 "יעל י". עוד עלה כי לערך זה יש שמות בדויים רבים מאוד, אך אף לא אחד מהם כולל את שמה של
2 המשיבה, שבכל מקרה, אף לא הראתה אחרת.

3
4 בנסיבות אלו, אפילו נניח כי הכינויים האמורים ("JHistory" או "יעל י") הם שמות בדויים של
5 המשיבה, אין בכך כדי לסייע לה. סעיף 164(1) בחוק קובע כי את החזקה שלפיה אם שם היוצר מופיע
6 על היצירה, כי אז "חזקה היא שאותו אדם הוא יוצר היצירה". אמנם הסעיף מוסיף וקובע כי
7 "החזקה האמורה... תחול גם לעניין שמו הבדוי של אדם", אולם לעניין שם בדוי נקבע כי החזקה
8 תחול "ובלבד שזהותו של בעל השם הבדוי ידועה בציבור". בנסיבות הנדונות המשיבה לא הביאה
9 אף לא ראיה אחת כדח לתמוך בטענתה כי זהותה כמי שנושאת את השם הבדוי "JHistory" או
10 "יעל י" ידועה בציבור. זאת ועוד, אף אין לצפות שיינתן מִזְכָּה לשם כלשהו שלגביו צוין כי הוא
11 נחסם בשל חשד כי הוא פיקטיבי (מִבְדָּי) ואף יש לו שמות פיקטיביים רבים אחרים.

12
13 בנסיבות אלו ומאחר שבעל זכות היוצרים לא אותר ואף לא ניתן היה לאתר, אף לא בשקידה
14 סבירה, ממילא לא ניתן לומר כי פרסום התמונה ללא ציון שם הצלם נעשה שלא כדין או כי יש
15 לזכות את היוצר העלום בפיצוי בשל הפרסום (ראו סעיף 27 בחוק זכות יוצרים).

16
17 13. לנוכח המסקנה האמורה, ממילא יש לקבל את בקשת רשות הערעור ולבטל את פסק-דינו
18 של בית המשפט קמא.

19
20 אפילו פסק הדין לא היה מבוטל והיה נפסק פיצוי למשיבה, הרי שבכל מקרה לא נמצאה הצדקה
21 לפסיקת פיצוי החורג מהמקובל. כפי שהראה המבקש, סכום הפיצוי שמקובל לפסוק בנסיבות
22 דומות הוא כ-2,000 ₪. כך עולה בין השאר, מבדיקת פסקי הדין בעניין תביעותיה של המשיבה,
23 שאליהם הפנה המבקש (פסקה 24 בבקשת רשות הערעור): ת"א (שלום ראשל"צ) 24108-11-21 יעל
24 ויילר ישראל נ' בר (21.2.2023), השופטת ק' ושינסקי – על דרך הפשרה נפסק פיצוי בסך 4,500 ₪
25 בשל פרסום שתי תמונות (סך 2,250 ₪ לתמונה); תאד"מ (שלום כ"ס) 11056-03-23 יעל ויילר ישראל
26 נ' טבק (6.5.2024), השופט א' רגב – על דרך הפשרה נפסק פיצוי בסך 1,000 ₪; ת"א (שלום כ"ס)
27 1495-10-21 יעל ויילר ישראל נ' שרעבי (12.4.2022), השופט ר' פלג – על דרך הפשרה נפסק פיצוי
28 בסך 2,400 ₪; ת"א (שלום ראשל"צ) 30660-12-21 יעל ויילר ישראל נ' אגלמז (24.10.2022),
29 השופטת ר' ארד – על דרך הפשרה נפסק פיצוי בסך 3,200 ₪; ת"ק (ירושלים) 40145-09-19 יעל
30 ויילר ישראל נ' מגדל דוד – המוזיאון לתולדות ירושלים (3.3.2020), הרשם הבכיר א' אורנשטיין –
31 בפסק-דין מנומק שדן בכל טענות הצדדים נפסק פיצוי בסך 1,000 ₪; תאד"מ (שלום ירושלים)
32 29011-04-23 יעל ויילר ישראל נ' ברץ (15.5.2024), הרשמת בכירה ט' להב – על דרך הפשרה נקבע
33 כי אין זכאות לפיצוי.

34
35 בהתחשב בכלל השיקולים המנויים בסעיף 56(ב) בחוק, דומה כי ניתן היה לפסוק אף פחות מסך
36 2,000 ₪ (השוו לאמור בעניין אסף (פסקה 27), כי אילו היה נמצא שהמשיבה זכאית לפיצוי, היה

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רת"ק 25-10-43340 מכון שלום הרטמן – ישראל (חל"צ) נ' יעל וילר ישראל

נפסק סכום בין 500 ל-1,000 ₪). זאת בין השאר בהתחשב בהיקף ההפרה המזערי של זכות היוצרים הנטענת; העובדה שהתמונה פורסמה כשבע שנים קודם להגשת התביעה ואף הוסרה מיד לאחר פניית המשיבה; היעדר נזק ממשי, אם בכלל; מאפייני הפעילות החינוכית של המבקש ותום-לבו.

14. לבסוף, אכן כטענת המשיבה וכידוע, רשות ערעור על פסק-דין של בית המשפט לתביעות קטנות אינה ניתנת כדבר שבשגרה, אלא רק בהתקיים נסיבות חריגות ביותר, אם נמצא כי נפל פגם מהותי הדורש את התערבות ערכאת הערעור (ראו מתוך רבים: רע"א (עליון) 57935-01-25 **דוידוב נ' ליסקאר** (20.2.2025), י" כשר, פסקה 20; רע"א 2816/17 **דהרי נ' לוי** (10.5.2017), א' רובינשטיין, פסקה ט; רע"א 2095/15 **אולמי נפטון בת ים בע"מ נ' משיח** (20.5.2015), כבוד השופט צ' זילברטל, פסקה 4).

בנסיבות הנדונות ומכל הטעמים שעליהם עמדנו, נמצא כי נפל פגם מהותי בפסיקת בית המשפט קמא וזאת בעצם חיוב המבקש לפצות את המשיבה ובכל הנוגע לסכום הפיצוי שנפסק.

15. לנוכח תוצאת הערעור, לא ראיתי צורך להידרש אל טענת המשיב שלפיה ככלל, לא היה מקום לבירור התביעה בבית המשפט לתביעות קטנות וכי היה מקום להעברת הדיון אל בית משפט השלום ולדון בתביעה בסדר דין רגיל. עם זאת יוער, כי אף שדומה כי תביעות רבות בעניין הפרת זכויות יוצרים נדונות בסדר דין רגיל או בדיון מהיר, לא ניתן לשלול את האפשרות שיידונו גם בבית משפט לתביעות קטנות.

16. סיכום הדברים הוא אפוא, כי הערעור מתקבל ובהתאם לכך פסק-דינו של בית המשפט קמא מבוטל.

בהתחשב בכך שדובר בהליך שהתנהל בבית המשפט לתביעות קטנות, המשיבה תישא בהוצאות המבקש בסך 2,000 ₪ בלבד וזאת תוך שלושים יום. העירבון שהופקד יוחזר אל המבקש באמצעות באי-כוחו.

ניתן היום, כ"ז בכסלו תשפ"ו, 17 בדצמבר 2025, בהיעדר הצדדים.

תמר בר-אשר, שופטת